

[Ellemann-Jensen]

stiller jeg spørgsmålet skriftligt i udvalget, det kan vi da også godt.

Men så vil jeg spørge arbejdsministeren, om ikke vi kan blive enige om, at opgaven for Lønmodtagernes Dyrtidsfond må være at anbringe midlerne så gunstigt som overhovedet muligt, gunstigt ikke for dem, der skal låne pengene, men gunstigt for dem, der har penge stående i dyrtidsfonden. Det tror jeg vi må kunne blive enige om.

Så vil jeg videre spørge, om det ikke er i strid med denne pligt, som også er nedlagt i lovgivningen, når dyrtidsfonden nu går ud og begynder at lave en forhåndsmarkedspleje af markedet for indeksobligationer, som kun kan gøre disse obligationer dyrere for køberne, end de ellers ville være blevet. Det kan da aldrig være dyrtidsfondens opgave at gå ud og sørge for, at indeksobligationerne bliver så dyre som muligt. Opgaven bør da være at varetage interessen for de lønmodtagere, der har penge stående i fonden, og sørge for at købe så billigt som overhovedet muligt. Kan vi ikke blive enige om det?

(Kort bemærkning).

Mogens Voigt (FP):

Det er kun ganske kort i forlængelse af hr. Ellemann-Jensens spørgsmål. Jeg er lige så bekymret for mine penge, som hr. Ellemann-Jensen er, og jeg deler endda ikke hr. Ellemann-Jensens optimisme i retning af, at de måske kan holde sig på kurs 90; jeg tror, de kommer endnu længere ned. Ministeren ved udmærket godt, at der kan være købt mange obligationer, inden udvalgsarbejdet kommer i gang, og inden spørgsmålene bliver sendt over, og derfor vil jeg gerne have at vide allerede i dag, om det er ministerens agt at lade direktøren for dyrtidsfonden købe indeksobligationer til kurs 100. Det vil jeg være meget bekymret for.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Nu forstår jeg godt, at der næsten går en gysen igennem hr. Ellemann-Jensen, når han hører om mennesker, der anlægger et samfundssyn på deres dispositioner, og som, når de sidder og repræsenterer en milliardformue på vegne af nogle lønmodtagere, hvis primære interesser selvfølgelig er, at erhvervslivet kan trives og byggeriet foregå nogenlunde anstændigt, inden for den kreds af hensyn,

som lovgivningen angiver, og inden for de regler, der er opført, også anlægger en samfundsmæssig betragtning.

Jeg deler ikke hr. Ellemann-Jensens bekymring for den samfundsorientering, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond har anlagt. Tværtimod mener jeg, at den er rigtig, men det er klart, at der er grænser for, hvad fonden kan foretage sig – der er et hensyn at tage til de fremtidige pensionister – og det går jeg ud fra som en given ting at den daglige ledelse for fondens bestyrelse selvfølgelig respekterer.

Så er der hr. Ellemann-Jensens interessante tanke om at uddele alle pengene til hver lille sparekassekonto for alle de millioner af indskydere, der er i fonden. Hvordan skal det foregå? Ja, pengene, som hr. Ellemann-Jensen med den enorme indsigt, han er i besiddelse af på kapitalmarkedets område, ved, ligger ikke i en stor bunke nede på direktør Holger Jensens kontor. De er for den største dels vedkommende rent faktisk placeret i lange papirer. Det, hr. Ellemann-Jensen altså foreslår, er, at dyrtidsfonden udbyder 12–13 mia kr. i lange papirer til salg på det åbne marked, hvorefter hr. Ellemann-Jensen får sit beløb tilsendt med posten, derefter anbringer det i sin lille sparekasse eller på bankkonto med visse bindinger og så udfolder sin egen selvstændige fondsadministration. Det er fantastisk – jeg synes, det er et humoristisk forslag – at det overhovedet skal tages alvorligt i en debat som denne på basis af lovforslag, der sigter mod det ganske fornuftige formål at give så store fondsdannelser som ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond mulighed for at varetage de formål om aktiv placering i erhvervslivet, som et stort flertal her i folketinget ved tidligere lejligheder ved afstemning og ved tredje behandling allerede har taget stilling til.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Nu prøver arbejdsministeren at latterliggøre tanken om, at hver enkelt lønmodtager selv skulle kunne disponere over de midler, der står i dyrtidsfonden. Sætte dem ind på en lille sparekassekonto har jeg ikke sagt; nej, anbringe dem erhvervsaktivt efter visse regler. Men arbejdsministeren behøver ikke at stå her og opfinde alle betænkeligheder;